

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica III. Adventûs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

11. *Ecce qui mollibus vestiuntur, in Domibus Regum sunt.*

AUdivi aliquando objectum aliquibus; Ecce isti & isti in domibus Regum sunt, Cur? quia mollibus vestiuntur, vā nobis, & vā Religiosis. Si ideò eis Regum Procerumque domus patent, quia mollibus vestiuntur, quia mollis, & adulatoria est lingua eorum, qui molliter & laxè conscientias tractant. Equidem verum est illud; Multi veniunt ad nos ut ditiores fiant, pauci ut meliores. Miserum planè sic egredi Ægyptum, ut ad te Ægyptus recurrat divitiarum, honorum, promotionumque causâ. Utere quisquis es hoc excusationis clypeo. Ecce qui mollibus vestiuntur, in Domibus Regum sunt: Cella mea, secretum meum, paupertas mea, mihi cordi. Quid Religioso & mollitiei? quid profugo à mundo & Domibus Regum? Amor asperitatum, carnisque afflictionum, & fuga negotiorum sæculi.

DOMINICA III.

Adventus.

1. *Tu quis es? Joan. I.*

DEus meus mi JESU, quis tu? quis ego? Tu Deus meus & omnia, ego autem Servus tuus & filius ancillæ tuæ, Tu venis ad me, ego autem recipio te & quæro ex Te, Tu quis es? Tuque vicissim ex me, Tu quis es? sed tu respondes mihi voce grandi & magnificâ: Ego sum qui sum; & ecce ad te venio, ut cibus tuus sim. Ego verò quid dicam de me non habeo, quia ex me nihil sum; gratiâ autem tua sum quod sum. O Domine: pretiosissimum corpus Sanguisque
Tuus

Tuus, det mihi cognoscere hæc duo; Quis videlicet es tu? & quis ego? utque recipiens & manducans Te, hæc penetrare possim; quaerendo ex te, Tu quis es? Et quodcumque Tu veniens ad me, quæres ex me Tu quis es? cognoscam me incomprehensibilibus à Te distare intervallis, Teque esse Omnia, me verò omnium Nihil. Te esse aliquid omnibus nobilius, & excellentius, & pulchrius, & consummatius; me autem esse omnino nihil. Dei magnitudinem in Communione; tuamque parvitatem considera.

2. *Medius vestrum stetit?*

Medius omnino nostrum est Dominus Iesus, quoties sese nobis in Sanctissimo Sacramento communicat; medius in ore, medius in corde, medius inter nos omnes, & singulos nos, medius mediator pro nobis. Væ mihi, si hunc medium in me stantem, manentem nescio, indignè recipio, non dignè receptum tracto, indignè cum ipso versor. Aufer à nobis Domine Iesu hoc maledictum, ne de nobis dicatur, Medius vestrum stetit, quem vos nescitis: quia vè nostris tam frequentibus communionibus, & Sacrificiis, si quando te Deum nostrum sumimus, quem sumimus, nescimus, aut non perpendimus.

3. *Tu quis es?*

Considera quis tu es? quis in natura, quis in gratia; seu quis ex te, quis ex Deo? Rursus. Quis ex DEO sis, quid egisse poteris? quid merearis? Jam quis sis in corpore & anima, quis in utriusque partibus, potentiis, ac passionibus

tionibus?
es apud Te
ris, & quis
aliis major
comparatu

In his ver
omnium
effervesce
ultionem
Prelatus ef
es? Perge
contingen
in omnibu

Consid
in op
indignitat
tione, Sap
bonitate,
potissimu
latitudine
funditate
lis in Ang
bis terribi

Quare
quis
hilo, à D
ctæ, qua
proprias
pediment
sefe ad us
tatem off

g. Dr. C. C.
Bicki
oper. asce
Tomus II
N. V
58

tionibus? Quis es officio & obligatione? Quis es apud Te? quis apud Deum? quis esse teneris, & quis esse neglexisti? quis es, collatus cum aliis majoribus, minoribus, æqualibus? quis es comparatus Deo? Notitia sui.

4. *Tu quis es?*

In his verbis omnis latet medicina adversorum omnium, omniumque passionum importunè effervescentium. Læsit te aliquis? indignè fers? ultionem cogitas? cogita statim? Tu quis es, Prælatus est tibi alter, tuo iudicio minor? Tu quis es? Perge sic per omnia in hac communi vita, contingentia, & invenies hanc quæstiunculam, in omnibus medicamento esse posse.

5. *Tu quis es?*

Considera quis sit Deus in natura sua? quis in operibus externis? quis ad intra. quis in dignitate, potentia, pulchritudine, gubernatione, Sapientiâ, providentiâ, miserationibus, bonitate, amore, & in aliis infinitis attributis; potissimum autem in longitudine æternitatis, latitudine charitatis, altitudine Sapientiæ, profunditate iudiciorum. Item quam sit admirabilis in Angelis, in hominibus amabilis, in reprobis terribilis &c. Dei cognitio.

6. *Tu quis es?*

Quare ex omnibus & singulis creaturis, Tu quis es? Ac primum disces quod sint ex nihilo, à Deo in usum & servitium hominum factæ, quas tamen insipientia hominum Dominas proprias constituit; fecitque ex adjumento impedimentum. In omnibus ergo creaturis, quæ sese ad usum, vel ad voluptatem, vel ad necessitatem offerent, hanc quæstionem, Tu quis es institue,

institue, ac ipse respondere debebis. Allicis me ad te ô creatura? sed quis tu es, ut tui causâ à Deo discedam? An sapit, qui à fonte rivuli causâ discedit? An sapit qui à Sole ad radium transit? an sapit qui ramum arbori præfert? Sed ais; Illa creatura, sese mihi opponit, facitque molestiam in via Dei; sed tu, quis es? ei responde, qui opus Dei impedis & avertis: non es tanti, ut me timor tui, aut laudes tuæ à Divinis obsequiis avertant.

7. *Ego vox Clamantis.*

Totus Joannes Vox, totus & Religiosus Vox est. Clama ad Deum, Clama pro Deo, ad Deum pro auxilio, pro Deo ad homines, Clama pro peccatoribus contra peccata, clama intentione cordis purâ & rectâ, clama fervore oris, verbisque cum zelo prudenti igneis. Clama exemplo, vita, opere, charitate, Dei gloriæ, Salutisque proximi dilectione. O quis iste qui dicere potest Ego Vox, Vox motu, aspectu, gustu, incessu, linguâ, oculo, manu, pede, veste omnibus denique moribus & membris, Vox Deum laudans, Deum prædicans, arguens peccata, virtutem docens. Sed enim multi hodie sumus vox oris, voce externa Speciei, sed pauci sumus Vox cordis, pauci Vox operis, pauci Vox ærcti exempli, morisque compositi. Et tamen certum est Frustra clamatur ore, si non clamatur opere; & hinc tam modicus nostrarum Concionum, nostrarum conversationum fructus.

8. *Ego vox Clamantis.*

Omnis creatura quantâ quanta est, vox est, Clamat, ipse fecit nos & non ipsi nos. Clamat deficio, clamat non Satio, clamat maculo, clamat

clamat or
habent &
diunt.

9. *Ego*

Qui clamat
Non
Patris vest
echo refor
foris reddu
voces sona
sonare pra
Non seipso
quæ sua sur
sed directio
cipuè officio
am Domin
vias diriga
manas tant
differentes
Dirigunt a
alii arrogat
pseudopol
debet dirig
inculcare,
met; nec
mare cessa
mantis sit,
turpis & ab
tis, Vox s
composita
& ululatu
dicit, aliud
bona, cord
V. P. Dru

Dr. Dr. Dr.
bicki
opere asce
Tomus II
N: V
58

clamat onero, sed homines surdi sunt, aures habent & non audiunt, vel potius opposita audiunt.

9. *Ego Vox clamantis in deserto dirigite viam Domini.*

Qui clamat in deserto hujus mundi Deus est. Non vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri; vox autem clamantis, & quasi echo resonans, seu, qui vocem intus audiunt foris reddunt, sunt Concionatores; sed quid istæ voces sonant certe non debent aliud quidquam sonare præter istud: Dirigite viam Domini: Non seipsum debet concinator prædicare, non quæ sua sunt quærere, non aliud creatum ambire, sed directionem viæ Domini. In hoc solo præcipuè officium eorum situm est, ut dirigant viam Domini. Alii Doctores, alii magistri, alias vias dirigant; docent enim vel malas, vel humanas tantùm artes; vel si altiores paulo, indifferentes tamen in usu Concinator non sic. Dirigunt alii viam Superbiæ, alii ambitionis, alii arrogantia, alii avaritiæ, fraudum, hæreseos, pseudopolitiæ &c. Concinator viam Domini debet dirigere, hoc sonare, hoc clamare, hoc inculcare, & ita, ut præter hoc nihil aliud clamet; nec cessare debet; non enim Deus clamare cessat. Videat itaque ut semper Vox clamantis sit, & dignè sit. Non decet Deum vox turpis & absona, non quadrat Verbo humilitatis, Vox superbiæ, non decent stultum verba composita ex sermone verboque ovino, voce & ululatu lupino; absona vox est, quæ aliud dicit, aliud facit, dicit benè, vivit malè; ore bona, corde mala, opere pejora clamat. Uniformis,

V. P. Druzb. Op. X.

B

formis,

formis, proportionata, tractabilis, flexibilis: que vox esse debet Dei. Clara, quæ verum dicere non reformidat; sonora, viva non placentia tantum sed utilia loquens. Animata Spiritu, non externo eloquentiæ fūco; talem enim Dei vocem esse decet. Si concionatori vox est, & non talis, non Dei vox est, sed diaboli, mundi, hominis Superbi, ex eoque apparebit, quia non appetunt desertum sed frequentiam.

10. *Ego vox clamantis in deserto.*

Concionatoris officium, dignitatem, finem, considera, & disce hinc maxime, quod sit & esse debeat, non vox simplex, sed Echo; ut nempe prius à Deo audita dicat, ut prius ipse impleatur antequam effundat, ut sit vas, non canalis: ut ex abundantia cordis loquatur os ejus, ut videlicet sit repercussio operis, & vitæ imago oratio ejus; ut sciat, inter convalles repercute vocem, in patenti verò ac plano loco Echo non audiri, quia humilium scilicet verba efficacia sunt & valida, voces verò superbiæ, & oratio in oculis hominum facta, laudesque & plausus eorum captans, enervis & infructuosa, concidit, rapiturque à vento.

11. *Ego vox clamantis in deserto.*

Vide quanta vallis sit Joannes; Pro Messia à Principibus agnoscitur, At ille quid? ingenuè negat. Messias es tu? non, Propheta? non, Vides ut resonat, quam probe sonum reddit. Quid igitur dicis de te ipso? Vox ego sum clamantis; non ipse clamans, non ipse clamor, sed vox tantum clamantis. Echo sum tantum. Non ego sum qui clamo, non ego sum qui loquor, verba mea non sunt mea, non ego mihi tantum sumo,

fumo, vox
sermone h
procedunt
Hoc omni
dirigunt, f
cit, ut corr
digniore
nator fac

D

I
D
Omin
ens c
nitate imp
cursum pr
lire cogitu
enim maje
men viam
nefanda,
Christo ec
dejacere. I
tua, fastus
Christus te
Depone a
nem cordi
potes dep
respicit, &
& superba
nat. Cū
possunt, f
oneribus a
planam er

fumo, vox saltem sum ego. Minimum est in sermone humano Vox; à corde, à mente omnia procedunt; hoc sentio, (aut Joannes) de me. Hoc omnes Concionatores qui viam Domini dirigunt, sentire debent. Ita Joannes se subiecit, ut corrigi à calceamenti Christi inferiorem indignioremque se dixerit. Tu quoque Concinator fac similiter.

DOMINICA IV.

Adventus.

I. *Parate viam Domini.* Luc. 4.

Dominus veniet saliens in montibus, transiliens colles. Festinat equidem, amore & bonitate impellente, sed quia montes & colles cursum præpediunt, salire & frequenter transilire cogitur, ô ingratitude cordis mei, agnoscit, enim majestatis Dominum festinare ad se, at tamen viam ejus complanare negligit. O cæcitas nefanda, quæ sic montes & colles tuos amas, ut Christo eos malis objicere, quàm propter ipsum dejicere. Ecquid tandem proderit tibi superbia tua, fastus tuus, vanissimæ tuæ reputationes? si Christus te transierit, & ad te venire non poterit? Depone anima mea Superbiam tuam, & omnem cordis tui sublimitatem, eamque quantum potes deprime. Dominus enim JESUS humilia respicit, & demissa intrat domicilia, alta autem & superba corda transilit, eaque à longè declinat. Cum enim montes sint alti, videri facile possunt, sed non adiri, præsertim ab his, qui oneribus aut muneribus onusti aliquo festinant, planam enim isti & rectam nec asperam amant

B 2

viam.